5. Med stöd av den information kommissionen har fått, finner den att den metod Bulgarien har tillämpat för att fastställa avgifterna för järnvägsinfrastrukturen inte har en klar koppling med analysen av direkta kostnader i den mening som avses i artikel 7.3 i direktiv 2001/14/EG.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (EGT L 75, s. 75).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien) den 29 mars 2012 — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot och Mathieu Vrancken mot Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Mål C-154/12)

(2012/C 174/27)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot och Mathieu Vrancken

Svarande: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Tolkningsfrågor

Ska artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (1), nu artikel 51 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (2), varigenom en avgift om 12 euro per ton kvotsocker fastställts för sockerbetor, förklaras ogiltig:

— i den mån som lagstiftaren har infört denna bestämmelse med stöd av f.d. artikel 37.2 tredje stycket EG, nu artikel 43.2 FEUF,

— i den mån som lagstiftaren — som införde bestämmelsen med motiveringen att den utgjorde en åtgärd för att finansiera utgifterna i samband med den gemensamma organisationen av marknaden för socker, när avgiften i praktiken finansierar direkt stöd och/eller syftar till att bevara budgetneutraliteten i 2006 års sockerreform — inte har angett skälen som ligger bakom införandet av avgiften på ett sådant klart och tydligt sätt som krävs enligt artikel 296 FEUF (f.d. artikel 253 EG),

— i den mån som sockerbetssektorn är den enda sektor inom vilken det införts en avgift som bidrar till EU:s allmänna budget, vilket gör att avgiften innebär en diskriminering såväl mellan odlare som fortsatt med sockerbetsproduktionen och de odlare som upphört med denna, som mellan sockerbetssektorn och den övriga jordbrukssektorn eller övriga branscher,

— i den mån som avgiften innebär ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen och varken är lämplig eller nödvändig för att finansiera utgifterna i samband med den gemensamma organisationen av marknaden för socker och inte heller proportionerlig i förhållande till de faktiska utgifterna eller förväntade framtida utgifterna för den gemensamma organisationen av marknaderna för socker?

(1) EUT L 58, s. 1.
(2) EUT L 299, s. 1.

Talan väckt den 30 mars 2012 — Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-158/12)

(2012/C 174/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Petrova och K. Mifsud-Bonnici)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 15.2 i direktiv 2008/1/EG (1) genom att varken ha meddelat tillstånd, i enlighet med artiklarna 6 och 8 i IPPC-direktivet, eller på lämpligt sätt ha förnyat och, i förekommande fall, uppdaterat bedömning av tillståndsvillkoren — med avseende på 13 befintliga anläggningar för gris- och fjäderfäuppfödning på Irland — och genom att därmed inte ha säkerställt att verksamheten i dessa befintliga anläggningar bedrevs i överensstämmelse med kraven i artiklarna 3, 7, 9, 10, 13 och artikel 14 a och b samt artikel 15.2 i IPPC-direktivet senast den 30 oktober 2007, och

— förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 5.1 i IPPC-direktivet var medlemsstaterna skyldiga att säkerställa att deras behöriga myndigheter antingen meddelade tillstånd, i enlighet med artiklarna 6 och 8 i IPPC-direktivet, eller på lämpligt sätt förnyade och, i förekommande fall, uppdaterade bedömningen av tillståndsvillkoren, senast den 30 oktober 2007.

Av den tillgängliga informationen drar kommissionen slutsatsen att befintliga anläggningar för gris- och fjäderfäuppfödning på Irland fortfarande bedriver sin verksamhet utan något IPPC-tillstånd. Kommissionen gör följaktligen bedömningen att Irland har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 5.1 i direktivet.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EUT L 24, s. 8) (nedan kallat IPPC-direktivet).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 11 april 2012 — Peter Pinckney mot KDG médiatech AG

(Mål C-170/12)

(2012/C 174/29)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Peter Pinckney

Motpart: KDG médiatech AG

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 5.3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (1) tolkas så, att vid ett påstått intrång i upphovsrätten som begåtts genom innehållet på en webbplats

   — så kan den person som anser sig ha blivit utsatt för intrånget väcka skadeståndstalan vid domstolarna i varje medlemsstat på vars territorium det på Internet publicerade innehållet är eller har varit tillgängligt, dock endast i fråga om ersättning för de skador som orsakats i den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen,

   eller

   — krävs det även att innehållet är eller har varit riktat till allmänheten i denna medlemsstat, alternativt att någon annan anknytning gör sig gällande?

2. Ska fråga 1 besvaras på samma sätt när det påstådda intrånget i upphovsrätten inte följer av att elektroniskt innehåll lagts upp på Internet, utan av ett erbjudande på webben av ett uttrycksmedium, på vilket detta innehåll har reproducerats?

(1) EGT L 12, s. 1.

Överklagande ingett den 11 april 2012 av Carrols Corp. av den dom som tribunalen (åttonde) meddelade den 1 februari 2012 i mål T-291/09, Carrols Corp. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Giulio Gambettola

(Mål C-171/12)

(2012/C 174/30)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Carrols Corp. (ombud: I. Temiño Ceniceros, abogado)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Giulio Gambettola

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom av den 1 februari 2012 i mål T-291/09, och

— bifalla de yrkanden som framställts i första instans.

Grunder och huvudargument

Tribunalen har åsidosatt artikel 52.1 b i förordning nr 207/2009 (1) samt den rättspraxis i vilken bestämmelsen tolkas.

Tribunalen har i den överklagade domen kommit till slutsatsen att ”[v]ad … avser de aktuella kännetecknens överensstämmelse, kan denna, i avsaknad av andra relevanta uppgifter, inte anses påvisa att intervenienten var i ond tro”.

Domstolen har i dom av den 11 juni 2009 i mål C-529/07,. Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (REG 2009, s. I-4893) slagit fast att ”prövningen av huruvida sökanden varit i ond tro … ska göras en helhetsbedömning mot bakgrund av samtliga relevanta faktorer i det enskilda fallet” (punkt 37). Tribunalen har trots detta felaktigt gjort en individuell bedömning av varje omständighet för sig och inte beaktat helhetsintrycket. Tribunalen har vidare felaktigt skärpt sökandens bevisbörda, vilket inneburit ett åsidosättande av rätten till effektivt domstolsskydd.

(1) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (kodifierad version), EUT L 78, s. 1.